

Úterý
31 07

- 02 Soutěž, Stane se
- 03 Friedrich Wilhelm Murnau
- 04 Rozhovor: Mike Leigh
- 05 Filmosféra
- 06 Glosy

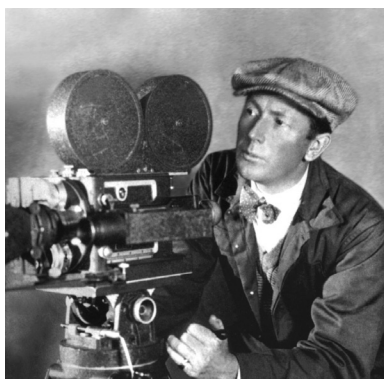
Východ slunce
režie: Friedrich Wilhelm Murnau

NĚMÝ SMÍCH

UPOZORNĚNÍ: Následující řádky vám mohou zkazit zážitek z jednotlivých filmů a obsahují spoilery.

Filmy Friedricha W. Murnaua svému publiku nenabízí jen potravu pro oči a duši, ale i cenné rady do života. Zde jsou některé z nich:

- 1) Když se setkáte s hrabětem, který fotku vaší přítelkyně komentuje slovy „Má moc pěkný krk,“ měli byste vzít radši nohy na ramena. (*Upír Nosferatu*, 1922)
- 2) Uniformy a dobré pracovní místo k pocitu životního naplnění netřeba. Stačí náhodně přijít k milionovému bohatství. (*Poslední štace*, 1924)
- 3) Dohody s pekelnými mocnostmi se není třeba bát. Stejně ji případně můžete kdykoli zrušit jedním kouzelným slovem. (*Faust*, 1926)
- 4) Jak ukonejšit vlastní ženu s tváří Janet Gaynorové, kterou jste se před deseti minutami pokusili zavraždit? Nechte si od ní zaplatit večeři. (*Východ slunce*, 1927)
- 5) Nevěřte nikomu zasaženému civilizací. Zaručeně se vás pokusí okrást. (*Tabu*, 1931)

soutěž

Dnes zkoumáme němý film, takže otázka míří právě na tichá plátna. Jak se jmenuje snímek, který F. W. Murnau natočil v USA, ale jeho kopie se nedochovala, a dnes je označován za jeden z nejhledanějších ztracených němých filmů?

- 1) Příšerné stíny
- 2) Čtyři ďáblové
- 3) Satanas

Odpověď pošlete na mail filmovelisty@lfs.cz, ten nejrychlejší dostane dárkový balíček od Filmovky.

Srdcovka Aleše Římana

Už při letmém pohledu do rozmanitého programu letošní LFŠ jsem objevil celou řadu filmů, ke kterým mě pojí jakýsi vztah či které bych znovu rád viděl, kdybych měl na festivalu čas a sílu chodit do kina. Sedmým pečetem a Žertům navzdory volím... *Záhrobní komando* (1987) Freda Dekkera a Shanea Blacka. Shane Black mi vůbec přepsal filmové dospívání. Něžné přátelství Vinnetoua k Old Shatterhandovi nahradil obhroublým/dětským chlapáctvím Rigge s Murtaughem, aby mi o několik let později změnil

představu o hrdinovi a rozšířil slovní zásobu, když stvořil Joe Hallenbecka. *Záhrobní komando* je můj béčkový dětský sen, ve kterém potká parta dětí všechna hororová pramónstra včetně Bažina z dílny latexového krále Stana Winston. A vy si po jeho zhlédnutí krom jiného nadosmrti oblíbíte všechny děsivé Němčoury a budete si pamatovat, že běsnícího vlkodlaka je nejlépe ve jménu dobra prostě čutnout do koulí.

Aleš Říman je dramaturg LFŠ

MODRÝ TYGR PRO DĚTI

Přijďte i s dětmi v 11:30 do Reduty 1 na promítání filmu *Modrý tygr* (2012), který oslavuje dětskou fantazii a lidskou i zvířecí svobodu. Snímek byl vybrán jako český zástupce do mezinárodního projektu filmové výchovy CinEd a od září bude možné ho bezplatně objednat pro školní projekce. Na promítání navazuje tygří dílna CinEd pro všechny malé diváky, kteří si vyzkouší animovat své vlastní zvíře. Občerstvení je zajištěno. Bezplatný workshop proběhne v Cafe 21 od 13:15. Kromě toho pořádá CinEd od 14:15 v Klubu kultury 2 ještě seminář filmové a audiovizuální výchovy, kde dojde k představení rozsáhlého pedagogického materiálu. Registrace je nutná, můžete ji ale provést až na místě. Více informací najdete na stránkách LFŠ.

NAČERPEJTE INDIÁNSKOU MOUDROST

Chcete se dozvědět víc o indiánech kmene Kogi, kterým poputuje výtěžek z charitativního stánku? Vyrážte v 18:00 do Respekt stanu. Snímek *Aluna* (2012) obsahuje varování lidstvu, aby zásadně změnilo směr, dokud je ještě čas. Po filmu následuje debata s Kateřinou Karaimi Motýčkovou z nadačního fondu Živá Země a Šárkou Dominovou z nadačního fondu Jaguar People. Přijďte se seznámit s prastarou moudrostí jednoho z nejstarších kmenů předkolumbovské éry. Moderovat bude ředitelka festivalu Radana Korená.

CO TOČIT V HRADIŠTI?

Poznejte nová místa v Hradišti! Město nabízí filmařům výhodné podmínky a zázemí k natáčení, takže se vyplatí vědět, jaká zajímavá místa jsou k dispozici. Vašimi průvodci budou Magdaléna Hladká ze Zlín Film Office a Dagmar Vacková za město. Sraz účastníků je před budovou radnice (Masarykovo náměstí 19) v 15:30.

HUDEBNÍ ČERNOKNĚŽNÍK SIEGFRIED OČARUJE MÍR

V Klubu Mír začíná v osm hodin večer hudební vystoupení výstředního francouzského multiinstrumentalisty Siegfrieda. Tento záhadný mág čarující s klávesami, violoncellem a perkusemi vychází z jazzových poloh, takže jeho performance stojí na improvizaci a přecházení mezi jednotlivými hudebními styly. Na jinou úroveň bytí se navíc dostanete zcela zdarma!

KUPTE SI SLOVENSKÉ FILMY

Máte rádi slovenské filmy? Kupte si je! U Hvězdy bude dnes stát od 10:30 až do 19:30 stánek Klapka.sk, který nabízí velký výběr slovenský děl na DVD i Blu-ray. K mání bude ale také literatura z produkce Slovenského filmového ústavu (SFÚ), a to vše s festivalovou slevou 20 %.

TROŠKU TOHO FOLKLORU

Od nepaměti se na Slovácku opakuje tajuplný rituál jízdy králů, při němž obcemi projíždí mladíci na pestře ozdobených koních, aby tím všem ukázali, že dospěli v muže a dokážou ochránit svého krále, který je tradičně nastrojený do dívčího kroje a v ústech má růži. Nenechte si utéct tuto neobvyklou podívanou, která začíná v 19:00 v Parku Rochus. S akreditací za 50 Kč, veřejnost za 70 Kč.

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID

→ iOS

Celý program LFŠ v telefonu, možnost stažení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnífilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Síla obrazu a krása vyprávění

Ne každý filmový nadšenec se automaticky zajímá i o němou kinematografii. Existuje ale několik režisérů, umělecky aktivních během dvacátých let minulého století, které zná téměř každý. Mezi ně patří i německý rodák Friedrich Wilhelm Murnau, kterého si sami jistě vybavíte – když už ne podle jména, tak alespoň prostřednictvím filmu *Upír Nosferatu* (1922) a rachitické postavy titulního nemrtvého hraběte Orloka. Murnau však během svého krátkého života stačil dokončit filmů podstatně víc, a dvanáct z nich se nám dochovalo do dnešních dnů. Pojďme si letos u příležitosti stotřicátého výročí jeho narození tyto filmy připomenout a třeba se i zamyslet nad tím, čím zůstávají i pro dnešní obecnost stále atraktivní.

Své umělecké sklony projevoval mladý Friedrich (tehdy ještě používající rodné příjmení Plumpe) již od dětství, kdy s oblibou četl i náročné filozofické texty a v domácím prostředí inscenoval divadelní představení. Navzdory otcovým představám se své zájmy později rozhodl rozvíjet studiem dějin umění a literatury. Na vysoké škole se také spřátelil s několika svými budoucími kolegy, významnými umělci. Za první světové války byl pak odveden do armády, kde bojoval nejdříve na východní frontě, a později u německého letectva.

K filmu se (už pod pseudonymem Murnau) dostal bezprostředně po jejím konci a značnou částí své německé tvorby se připojil k tehdy v kinematografii bujícímu avantgardnímu proudu, expresionismu. Kromě těchto temnějších, často fantaskních snímků, jako je například *Faust* (1926), natočil také obdobně pochmurné sociální drama *Poslední štace* (1924), ve kterém se mu „odpoutáním kamery“, víceexpozicemi filmového pásu i dalšími postupy povedlo působivě vizualizovat subjektivní vnímání hlavního hrdiny. Zaujal jím amerického producenta Williama Foxe, který mu nabídl práci v USA. Murnau ji přijal a v Hollywoodu vytvořil ještě několik mistrovských děl, brzy si ale také uvědomil, že dokud bude pracovat pro velká studia, nevyhne se snaze zaměstnavatelů ovlivňovat jeho umělecké vize. Na sklonku života se tak rozhodl postavit na volnou nohu a založit si vlastní studio, což se mu sice podařilo, ale dokončit už stačil jediný film, *Tabu* (1931). Několik dní před jeho premiérou totiž zemřel při autonehodě zaviněné jeho nezkušeným řidičem v kalifornské Santa Barbaře. Bylo mu přitom pouhých 42 let.

Čím byla Murnauova tvorba tak nadčasová a výjimečná, že jeho díla fungují i dnes? Pravděpodobně první věc, která na Murnauových filmech upoutá

divákovu pozornost, je působivost obrazů, již ve spolupráci s kameramany docílil pomocí falešné perspektivy, techniky šerosvitu (*chiaroscuro*) i modernistickými postupy snímání. Tyto obrazy navíc dokázal sofistikovaně zkomponovat do dokonale srozumitelných sekvencí, které často ani není třeba doprovázet mezititulkami. Na rozdíl od některých jiných avantgardních umělců Murnau vypráví souvislé příběhy až mytických rozměrů, ve kterých sledujeme archetypální konfrontace dobra se zlem, tradičního a moderního života. Hrdiny propadající (zničujícím) posedlostem, ale také milostným vzplanutím. Není tedy divu, že tyto filmy, v nichž láska funguje jako odvěký paprsek dobra schopný porazit i ďábla, nacházejí další a další generace obdivovatelů.

Stále navíc přetrvává naděje, že je co objevovat. Část Murnauovy tvorby je bohužel ztracena a obraz díla tohoto filmaře tak (minimálně prozatím) nemůže být kompletní. To, co známe, zároveň také ne vždy odpovídá režisérovým původním představám o výsledku díla (některým z jeho filmů byl například producenty vnucen šťastný konec), přesto však jde o nesmírně cenný odkaz. Slovo odkaz ale vlastně není příliš výstižné, neboť evokuje dojem neživoucího artefaktu, zatímco Murnauovy filmy žijí stále. A budou žít i dalších sto třicet let.

Ve spárech mystiky

V souvislosti s *Upírem Nosferatu* (1922) si na jméno Albina Graua vzpomene jen málokdo, přitom osoba tohoto německého výtvarného umělce a filmového architekta hrála během vývoje filmu takřka stejně důležitou roli jako samotný Murnau. Právě Grau totiž tehdy začínajícího režiséra seznámil s legendou o nemrtvém přízraku, kterou slyšel na Balkáně během první světové války, a podnítil v něm tak zájem o toto téma. Později jeho projekt i financoval svou krátce fungující produkční společností Prana Film a z pozice své profese dohlížel na mnoho prvků mizanscény. Grau byl také známým příznivcem okultismu (ostatně podobně jako Murnau), v roce 1926 se stal členem vznikající hermetické skupiny *Fraternitas Saturni*. Budete-li se pozorně dívat, zjistíte, že nejednou mystickou narážkou obohatil i film *Upír Nosferatu*. V roce 2015 vnikl neznámý pachatel do Murnauova rodinného hrobu ve Stahnsdorfu a z ostatků odcítil jeho lebku. Vzhledem k režisérově povaze a tomu, že byly na místě činu nalezeny zaschlé kapky vosku, policie nevyloučila možnost okultistických motivací pachatele, který nebyl dopaden.

Tabu (1931)

Mike Leigh: Točit film je jako tesat sochu

Specifické a striktní postupy autora, který spadá pod umění tzv. britského „realismu kuchyňského dřezu“, jsou známy i mimo jeho domovinu, kde téměř bez výjimky vznikají. To, že fungují po celé světě, dokazuje i několik ocenění z Cannes a opakované nominace na Oscara. Mike vypráví příběhy běžných lidí, sám však není autorem běžných postupů.

Občas jste označován za „kronináře naší doby“. Přijete si i sám vlastní kroniku, deník nebo jinak zaznamenáváte své dny?

Ano i ne. Vedu si netradiční deník, mám ho i tady na hotelu. Už asi deset let si vyrábím takovou velkou tabuli, kterou používám jako diář k plánování, ale i retrospektivní dokumentaci. Navíc tam přidávám třeba i fotky a poznámky. Jinak poznámky ani fotografie nepořizuji, nejsem kompulzivní fotograf, vše mi jde přímo do mysli. Pracuji bez poznámek až na chvíle, kdy nacvičujeme, když pracuji s herci.

Nepoužíváte ani klasické psané scénáře. Jaký je váš názor na scenáristy?

Existují lidé, kteří tak běžně tvoří filmy, já ale ne. Já zastupuji roli scenáristy i režiséra. Tvoření pro mě znamená kombinaci různých procesů, přičemž vše je součástí jednoho celku. I tak je všechno přesně scénaristicky předpřipravené. Je ale dobře, že se to dělá i jinak. Věřím v dobré psaní, dobrou mizanscénu, strukturu a všechny tyhle věci, jen na tom nepracuji pomocí konvenčního procesu.

Ve kterém momentě tedy poznáte, že je váš nápad na film připravený k realizaci?

Cesta tvorby filmu je cesta postupného odkrývání toho, čím bude. Pro mě je scénář hotový ve chvíli, kdy je hotový film, a radost z tvoření u mě plyne právě z objevování. Při klasickém natáčení se často stane, že je film tak pečlivě naplánovaný, že když se začne natáčet, působí to, jako by byl už hotový. Takhle se nepíší knihy a básně, nemalují obrazy, netesají sochy, nevzniká hudba. Film je organické plastické médium. Začnu třeba lokací, vytvořím charakter, pak improvizuji a zkouším. Nikdy nevím, jaké to bude a často vše vymyslím na místě. Člověk prostě začne s kusem kamene, postupně ho otesává a nakonec uzná, že je hotový.

Když improvizujete s herci, co jim říkáte, aby se improvizace „povedla“?

Existují konvence, jak se má s herci pracovat. Všechny se týkají snahy zaujmout, být vtipný, vytvořit dramatický materiál. Mít zkrátka herce, který dělá práci scenáristy. To se v mých filmech neděje. Ve chvíli, kdy dojde k improvizaci s ostatními herci, jsou už

Foto: Helena Fikerová

postavy celistvé a herci ví, koho představují. Až pak nastoupí striktní pravidla – vše se musí dít v reálném čase, takže 60 minut je 60 minut a 4 hodiny jsou 4 hodiny. Nemůžete se zničehonic rozhodnout, že něco přeskočíte. Herec musí zůstat disciplinovaně v roli, dokud má na sobě kostým, a smí dělat pouze to, co by dělala jeho postava. Vznikají tak i dlouhé pasáže, ve kterých se zdánlivě nic neděje, ale to je v pořádku. Tak svět funguje. Jedině tak se můžeme posunout směrem ke skutečnému dramatu.

Přemýšlel jste někdy o tom, že v reálném čase uděláte celý film?

Budme upřímní: to, co se v takové chvíli děje před kamerou, není improvizace. Je to poctivě „napsáno“ prostřednictvím hereckých zkoušek. Nemám zájem vytvořit takový film. Radost z filmového tvaru vychází z příležitosti vybrat momenty a dát je k sobě, manipulovat s časem. Dělal jsem ale divadelní hry, které se odehrávaly v reálném čase, protože pro divadelní pódium je to přirozené.

Jak dlouho to tedy všechno trvá?

Všechny filmy připravujeme zhruba šest měsíců dopředu. Při přípravě *Very Drake* (2004) jsme třeba scénu večírku, kam ji policie přijede zatknout, improvizovali 2,5 měsíce před natáčením. Trvalo to 12 hodin, všichni byli v roli, ale nikdo nevěděl, co se bude dít. Představitelé rodiny nevěděli, že daní herci

hrají policii, nevěděli, že Vera dělala potraty a ani Vera nevěděla, že se její poslední potrat nepovedl. Nevěděli nic než to, co by v takové situaci postavy skutečně věděly. Pro herce to bylo traumatizující, ale skvělé. Ve filmu je z těch 12 hodin jen jedna scéna, herci ale mohli dál čerpat z emocionálního a psychologického zážitku.

Co se od vás vlastně herec o filmu dozví, když ho oslovíte s nabídkou?

Nic. Zeptám se ho, jestli v něm chce hrát, že sice nevíme, o čem to bude, ale slíbím jim, že to zjistíme, až bude hotový. Nedožví se nic než to, koho hraje. Někteří lidé tak rovnou řeknou, že v takovém filmu nechtějí hrát.

Ve vašich filmech nevnímám nikoho jako antagonistu. Často jde o neúspěšné lidi, třeba i trpící svými neuváženými rozhodnutími, vždy jsou ale něčím sympatičtí a pochopitelní. Existuje někdo, koho byste nezvládl uchopit jako postavu svých filmů? Někdo, koho nemůžete pochopit?

Moje filmy fungují na základě mých vlastních pocitů ze života. Nemyslím si, že by existoval někdo, kdo by pro mě byl nezdravizovatelný. Mám ve filmech širokou škálu lidí a ta zahrnuje i nepříjemné osoby, se kterými by se člověk radši neznal. Mojí prací je přenést život lidí na plátno i s jejich temnými stránkami.

C. a k. filmy z české i polské produkce

Co má společného Česká republika s Polskem? Mimo jiné byly obě země do konce první světové války (alespoň částečně) součástí Rakousko-uherské monarchie. Otázku, jakým způsobem je na toto období nazíráno v jednotlivých národních kinematografiích, spolu otevřeli dramaturg sekce *Východní přísliby* Petr Vlček a pracovnice NFA Iwona Łyková. Vlček seznámil návštěvníky programu se dvěma tematickými liniemi produkce české kinematografie a okomentoval ukázky z filmů *C. a k. polní maršálek* (1930), *Dobry voják Švejk* (1956) a *Jára Cimrman ležící, spící* (1983). Łyková vysvětlila politické téma dělení Polska obsažené ve *Wajdově Veselce* (1973) a představila polskou variaci na *Švejka C.k. dezertěři* (1986). Polský filmový historik Maciej Gil ji doplnil: „Švejk je v Polsku stále populární, přestože nevím, jestli je i pochopený. Skoro vůbec totiž neznáme vaši kulturu a dějiny.“ (*jabe*)

Budoucnost v dobrých rukou

Bohatým obsazením se mohla pochlubit diskuze týkající se nových tváří v českém filmu. Režiséři Olmo Omerzu, Ondřej Hudeček, Adam Sedlák, Tomáš Pavlíček a Jakub Šmíd zasedli kolem pomyslného kulatého stolu s producenty Jiřím Konečným, Jakubem Jírou, Jakubem Mahlerem a scenáristou Janem Smutným. A to ještě nemohla dorazit Beata Parkanová, autorka zajímavých *Chvílek* (2018). Napříč všemi probíranými tématy byla znát rozdílnost jednotlivých osobností, které představují mladou generaci tvůrců. Zjevně se tedy nemůžeme bavit o vlně, jež by udávala jednotný proud našeho filmu; namísto toho tu máme pestrou paletu individualit, které píší, natáčejí i přemýšlí zcela jedinečně.

Většina tvůrců se shodla na tom, že hlavním problémem tuzemského filmu je provinčnost. „Navykládáme spoustu slov, ale málo jimi řekneme. Když nemáme problém, nemáme téma,“ pojmenoval často vytýkanou mělkost současných snímků Jiří Konečný. Adam Sedlák souhlasil a bez obav ze střelby do vlastních řad dodal, že problém je prostě především v samotných tvůrcích.

Zjevná radost panovala při vzpomínání, jaké inspirační zdroje vedly k vyvinutí takové lásky k filmu, že se výše zmínění rozhodli aktivně tvořit. Opakovaly se především názvy snímků jako *Total Recall* (1990) a dalších VHSkových klasik, jež v tuzemských domácnostech kolovaly napříč 90. lety. Ondřej Hudeček překvapil náklonností k *Městečku South Park* (1997), Adam Sedlák k hororovým *Kanibalům* (1980) a Tomáš Pavlíček k triu *Kulový blesk* (1978) – *Annie Hallová* (1977) – *Muž s cejchem smrti* (1990). Člověk by skoro nevěřil, z čeho ty naše současné talenty vlastně vzešly... (*mojm*)

Opomíjíme vlastní dějiny?

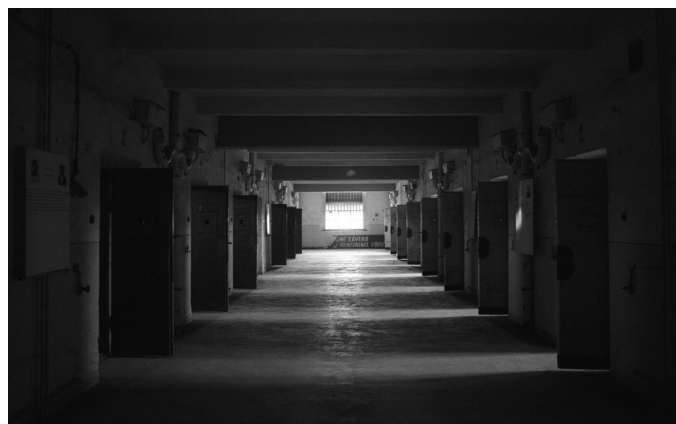
100 let českých dějin, 100 let jejich filmových obrazů – tak znělo téma již druhé diskuze s českým novinářem, scenáristou a spisovatelem Pavlem Kosatíkem. Ohlížel se zpátky na filmy zobrazující českou historii od významného roku 1918 a připomněl, že „národ není jen to, co existuje v současnosti, ale také to, co udržujeme ve své paměti.“ Upozornil na proměnu role umění: „Umělci se tenkrát do politiky příliš nehrnuli. Všude byly sochy Masaryka, ale nevznikl o něm jediný film. Film byl vnímán jako zábava lidového publika.“ Zároveň poukázal na historická fakta, která bývají kvůli proměně naší kultury v dnešních historických filmech opomíjena. Zdůraznil například spojení lidí s náboženstvím nebo důležitost metafor a symbolů v každodenní komunikaci. To už dnes sice tolik neplatí, bez nich však nemůžeme tehdejší smýšlení českého lidu pochopit. Filmaři mnohdy tyto aspekty obyčejného života opomíjejí, a to navzdory spolupráci s historiky. Pokud jde o prameny, Kosatík doporučuje: „Nemusíte číst historické spisy – krásná literatura bohatě vyjadřuje, jak se v té době autoři jako Kafka cítili.“ (*irm*)

Ani muž, ani žena

V Klubu kultury 2 mohli náročnější posluchači vyslechnout přednášku profesorky Maaret Koskinenové, která společně s producentkou Katinou Farago na letošní Filmovce zastupuje tvorbu Ingmara Bergmana. Koskinenová si vybrala složité téma, totiž hledání genderu a identity v Bergmanově díle. Posluchače čekal exkurz nejen do filmových děl nejslavnějšího švédského filmaře, ale i do jeho divadelní či operní tvorby. Kupříkladu v adaptaci *Hamleta* se Bergman ve vztahu titulní postavy a Horacia nebál určitých homoerotických náznačků. V opeře *The Bacchae* (1991) zase postava Dionýsa mění pohlaví i šaty a důsledně se tak vyhýbá jednoznačnému genderovému zařazení. Což ostatně platí i pro samotného Bergmana. „Někdy si myslím, že jsem lesbický muž posedlý jinými ženami,“ psal třeba ve svých denících. Ty sice nejsou publikované, ale právě Koskinenová k nim má přístup, díky čemuž mohla zpřesnit svůj výklad. I z dalších poznámek si proto dovolila usoudit, že Bergman neměl jasnou genderovou identitu. Ačkoli byl označován za velkého znalce především ženské duše, nechybělo mnoho a vše mohlo být jinak. Třeba při psaní scénáře ke slavnému filmu *MLČENÍ* (1963) se pohlaví ústřední dvojice postav postupně měnila – z původního manželského páru se stali dva muži, nakonec se příběh ustálil na sesterském duu. Sexualita a gender jsou tedy u Bergmana proměnlivými koncepty; sám se proto označoval hlavně za člověka. (*mojm*)

Trochu té temné minulosti

Bití, mučení, popravy. Takovou smutnou historii má Věznice Uherské Hradiště, do které můžete nahlédnout společně se spolkem Memoria bojujícím za důstojné využití prostor. Věznice, která tu stojí už od konce 19. století, se totiž v pohnutých časech stala dějištěm komunistického běsnění. Jako by nestačilo, že během protektorátu tu sídlilo gestapo, po roce 48 si věznici vybralo krajské velitelství StB. Kromě „normálních“ vězňů se do Hradiště dostali i vězni političtí, se kterými, jak už to tak bývalo, se dozorcí nemazlili. „Nestávalo se, že by vás pustili. Když vás zatkl, snažili se vám něco přišít,“ popisovala praktiky vyšetřovatelů členka Memoria Helena Stauffčíková. Celkem v Hradišti komunisté popravili 5 lidí, mnohem horší ale bylo mučení, o kterém v okolí samotek vypráví tabule se svědectvími vězňů. Memoria má důkazy i o mučení elektrickým proudem, na kterém se ve věznici i v nedaleké Kunovské ulici podílel mimo jiné i Grebeníček senior. Případ uherskohradištských bachařů se téměř dostal před soud, nakonec ale kvůli průtahům nikdo potrestán nebyl. Během prohlídky kromě cel uvidíte i vězeňskou kapli s obrovským srpem a kladivem a nápisem „Proletáři všech zemí, spojte se!“. Není ale původní – na místě ho v 90. letech stejně jako obří díru ve zdi nechali filmaři (fuj!). Popravovat se ve věznici přestalo v roce 1952 (od roku 1942 totiž došlo k „centralizaci poprav“ a lidé už byli zabíjeni jen na Pankráci), v roce 1960 věznici zavřeli a od té doby chátrá. „Byl tu archiv, dokonce i školní družina. V roce 2010 to vypadalo, že budovu koupí Synot, nakonec z toho ale sešlo,“ dodala Stauffčíková. Město už má na stole projekt na přestavbu, v plánu je pietní místo, muzeum, možná i archiv a státní zastupitelství. Tak tam vyrazte, šanci máte ještě 1. a 3. srpna. (*tek*)

doporučujeme

Dvanáct rozhněvaných mužů ↳ Kino Hvězda · 11:00

Podle literární předlohy amerického spisovatele a scenáristy Reginalda Rose natočil na konci 50. let Sidney Lumet klaustrofobní drama o dvanácti soudních porotcích, kteří mají během jednoho parného odpoledne rozhodnout o životě mladého muže obviněného z vraždy vlastního otce. Přestože celou stopáž s nimi strávíme v jedné (a půl) místnosti, detailní vykreslení postav (z nichž každá je představitelem určitého stanoviska a sociální vrstvy) i dramatické snímání a svícení Borise Kaufmana dělají z konverzační inscenace strhující thriller. Vzhledem k tomu, že pohodlní a zabednění, ale i bystří a charizmatičtí lidé tu s námi budou pořád, nikdy nepozbude své aktuálnosti ani tento film.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

Mečiar ↳ Sportovní hala · 18:00

Tereza Nvotová se po letech rozhodla vrátit ke svému studentskému projektu a dokončit tak výpověď o mečiarovském Slovensku. Nejedná se však o suchopárny dokument z nedávné historie, jelikož právě Nvotová patří do generace, která za doby Mečiarovy (téměř) diktatury vyrůstala. Navíc samotná postava kontroverzního politika k zábavnému, leč morálně nahořklému materiálu přímo vybízí. Za pozornost stojí i leckteré podobnosti Mečiarových praktik s těmi, jimiž jsme svědky kupříkladu v naší přítomnosti. Možná se jedná o nadčasový trend, z něhož jsme se jen stále nedokázali poučit? Kdo ví. Mladá slovenská filmařka v loňském roce dokázala nastolit řadu otázek, které s Mečiarovým návratem do politiky nabývají na aktuálnosti.

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Tajnosti a lži ↳ Slováké divadlo · 20:30

Když černoška zjistí, že její biologická matka byla běloška, může z toho být buď nekorektní komedie s Adamem Sandlerem, nebo naopak pěkně naturalistické sociální drama. *Tajnosti a lži* (1996) jsou našťastí ten druhý případ, ačkoli barva pleti je tu spíš podružná a slouží jako relativizující a ironický prvek kontrastující s odlišným sociálním postavením matky a dcery („slušná“ černoška versus bílá „sotka“). Film rozvíjející křehký vztah mezi ženami, které se vidí v zásadě poprvé v životě, připomíná skoro melancholickou romanci, jen v ní chybí chlap. Navíc nějak tušíte, že tohle prostě nemůže dopadnout dobře. Film, v němž nikdo není za hrdinu ani za padoucha. „Tajnosti a lži. Všichni se trápíme. Proč se o to nepodělíme?“

Tento film
doporučuje
Tereza Krobová

Lesní jahody ↳ Sportovní hala · 21:30

Jeden z nejproslulejších filmů Ingmara Bergmana obsahuje jeho typické přísady: příběh nabitý snovou symbolikou prozkoumávající věčné otázky ohledně smyslu lidské existence a v hereckém obsazení osvědčená jména – Bibi Anderssonová a Max von Sydow. Protagonistou filmu je starý profesor Borg v podání legendárního Victora Sjöströma, který absolvuje dlouhou cestu automobilem na svou alma mater, aby převzal jubilejní ocenění. Během ní je pod vlivem snů i stárí nucen přehodnotit svůj život, smířit se s blízcí se smrtí i sám se sebou. Sjöström, pro něhož se jednalo o poslední filmovou roli, téměř splynul se svou postavou a propůjčil jí punc opravdovosti. Zatímco Bergmanův soukromý život byl v troskách, tímto vysoce osobním filmem se ocitl na vrcholu své kariéry.

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Zmařené mládí ↳ Kino Hvězda · 23:30

Pokud máte pocit, že vaše mládí je zmařené, nejste sami. Zdání bezčasí má taky Charis v Řecku à la léto roku 2008. Na druhé a vlastně docela blízké straně flákačského částečně teenage dramatu stojí status policisty Vasilise, na jehož city se často s odsouzením zapomíná. Policisti mají taky emoce! Snímek svým nedostatkem bizarnosti vybočuje ze skupiny znaků typických pro divnou vlnu řeckých filmů, přesto v něm zůstává všudypřítomný opar krize podpořený zlověstnou hudební dramaturgií i vypuštěným bazénem uprostřed parného léta. Observační snímek formálně se přibližující dokumentu vám možná nezpříjemní večer, ale Řecko nejsou jen turistické Athény, gyros a moře. „Býval to 50 Cent, ale teď za krize je to 5 Cent.“

Tento film
doporučuje
Alice Krajčirová

Na jezeře ↳ Reduta 1 · 23:59

První dvě epizody seriálu BBC debutující režisérky Jane Campionové pozvou do hlubin novozélandského městečka Laketop. Nový Zéland tu není zelenou oázou neposkvrněného ráje *Pána prstenů*, podobá se spíše znepokojivé atmosféře *Temného případu* (2014). V nevyzpytatelné přírodě se odehrávají drsné osudy obyvatel malého městečka a dojde i na vraždy! Jejich vyšetřování probíhá pod záštitou policejní inspektorky, která se snaží odhalit, co ostatní skrývají před zákonem i před námi. Pojďte pátrat spolu s ní do prostředí divoké přírody, lidských predátorů a obětí, kde se události závratným tempem vrství jedna za druhou v noirové ponuřlosti.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Slovácké divadlo	Na krátko	C	Jaroslav Sedláček	104	Česká republika	2018			132
•	08:30	Kino Hvězda	Chevalier	S	Zdeněk Blaha	105	Řecko	2015	✓	15+	111
•	09:00	Klub kultury 1	Hodina vlků	Hi	Vít Schmarc	90	Švédsko	1968			92
•	09:00	Reduta 1	Huacho	Ho	Jiří Žák	90	Chile, Francie, Německo	2009	✓		140
•	09:30	Sportovní hala	Hairspray	Hi	Jiří Fligl	116	USA, VB	2007	✓		101
	10:00	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: workshop Natáčecí den + krátké filmy Free Cinema Films	DP		180					198
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	11:00	Klub kultury 2	Jak si usnadnit natáčení ve Zlínském kraji aneb Neformální povídání se zlínskou filmovou kancelář	OP	host: Magdaléna Hladká	30					178
•	11:00	Kino Hvězda	Dvanáct rozhněvaných mužů	C	Jan Jendřejek	96	USA	1957	✓		126
•	11:00	Slovácké divadlo	Universum Brdečka	C	host: Tereza Brdečková	84	Česká republika	2017	✓		134
•	11:30	Reduta 1	CinEd uvádí: Modrý tygr	DP	host: Petr Oukropec	90	ČR, Slovensko, Německo	2012			162
•	11:30	Klub kultury 1	Riga (poprvé)	S	host: Siegfried	140	Lotyšsko, Francie	2017	✓		120
•	11:30	Kino Mír	Šepoty a výkřiky	Hi	Vít Schmarc	91	Švédsko	1972			90
•	12:00	Sportovní hala	Není nad showbyznys	Hi	Iva Hejlíčková	117	USA	1954	✓		103
•	12:00	Stan ČT	What's the Buzz	OP		90					178
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	13:00	Respekt stan	Inventura slovenského filmu	OP	hosté: P. Kot, M. Leščák, Z. Mistríková, M. Šmatlák, M. Šulík, M. Urban	90					178
	13:15	Cafe 21	Modré tygrování – hrátky s filmem	DP		45					200
	13:30	Masarykovo náměstí	Location tour pro filmové profesionály: Poznejte nová místa v Uherském Hradišti	OP		150					179
	14:00	Dětský/herní stan	Workshop Tvarovací balónky	DP		90					200
•	14:00	Kino Mír	Poznamenání	P	Iva Hejlíčková	103	Švýcarsko, USA	1948	✓		162
	14:15	Klub kultury 2	CinEd a LFŠ uvádějí: Jak pracovat s Modrým tygrem ve školách a na školních projekcích	OP	hosté: Tereza Czesany Dvořáková, Petr Oukropec	150					179
•	14:30	Slovácké divadlo	Ze života loutek	Hi	Maaret Koskinenová	104	SRN	1980			92
•	14:30	Kino Hvězda	Hořící dül (Hudba: Jiří Hes + Robert Rajs)	Hi	Zdeněk Blaha	99	Německo	1922			99
•	15:00	Reduta 1	Očištění	S	Martin Svoboda	68	Dánsko	2002	✓		107
•	15:00	Klub kultury 1	Tlumočník	C	hosté: Martin Šulík, Marek Leščák	113	Česká republika, Slovensko, Rakousko	2018			134
•	15:30	Sportovní hala	Limonádový Joe aneb Koňská opera	A	Tereza Brdečková	95	Československo	1964			157
	15:30	Respekt stan	Podoby a nástroje filmové a mediální propagandy v dobách studené války i v současnosti	OP	hosté: J. Pinkas, J. Pondělíček, L. Ptáček, A. Říman, J. Tvrdoň	90					179
	15:45	Dětský/herní stan	Malování hennou	DP		120					200
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S	O. Moravec, V. Palák	120			✓		114
	16:00	Stan ČT	Metanol	OP	hosté: Tereza Kopáčová, Michal Reitler	90					191
•	17:00	Kino Hvězda	All That Jazz	Hi	Michael Málek	123	USA	1979	✓	15+	103
•	17:00	Slovácké divadlo	Tranziť	S	Vít Schmarc, Aleš Stuchlý	102	Německo	2018			116
	17:30	Dětský/herní stan	Večerníčky pro pěkný večer: Nové nej...	DP		60					200
	17:30	Klub kultury 2	Americká léta Jiřího Voskovce	OP	host: Libuše Rudinská	90					180
•	17:30	Klub kultury 1	Lásky jedné plavovlásky	Ho	Mike Leigh	80	Československo	1965	✓		150
•	17:30	Reduta 1	Bergman a divadlo	Hi	Maaret Koskinenová	60	Švédsko, Dánsko, Norsko, Finsko	2004	✓		92
•	17:30	Reduta 1	Bergman a film	Hi	Maaret Koskinenová	58	Švédsko, Dánsko, Norsko	2004	✓		93
	18:00	Stan ČT	Televize pro teenagery: nesmysl, že? Od Dylana po Lenu Dunham a zpět	OP	hosté: Jan Bártek, Karolína Zalabáková	90					191
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S	O. Moravec, V. Palák	120					114
•	18:00	Respekt stan	Aluna	OP	hosté: Kateřina Karaimi Motyčková (Nadační fond Živá Země), Šárka Dominová (Nadační fond Jaguar People)	86	Kolumbie	2012			
•	18:00	Sportovní hala	Mečiar	A	Jan Jílek	89	Slovensko, ČR	2017			155
	19:00	Park Rochus	Záhadná jízda králů	DP		150					204
	19:00	Div./lit. stan	Divadlo Husa na provázku: Zkušebna	DP		90					204
	19:30	Dětský/herní stan	Večer deskových her s Mindok	DP		120					206
	20:00	Klub Mír	Siegfried – One Man Show	DP		45					208
•	20:00	Kino Hvězda	Slavnost osamělé palmy	Ho		39	Slovensko	2005			141
•	20:00	Kino Hvězda	Svatá Jana	Ho		7	Československo	1963			141
•	20:00	Kino Hvězda	Slavnost v botanické zahradě	Ho	host: Meir Lubor Dohnal	87	Československo	1969	✓		141
•	20:00	Stan ČT	Autorevue	OP		28	Československo	1966			191
•	20:00	Stan ČT	Revue pro následníka trůnu	OP		47	Československo	1969			192
	20:30	Reduta 1	Nico naživo	OP	host: Miloš Čuřík	60					180
•	20:30	Slovácké divadlo	Tajnosti a lži	Ho	host: Mike Leigh	142	Francie, VB	1996	✓	15+	148
	21:00	Klub Mír	Katarzia (SK)	DP		90					208
•	21:00	Klub kultury 1	Všechno bude	C	hosté: O. Omerzu, J. Konečný, T. Mrvík, J. F. Uher	85	ČR, Slovinsko, Polsko, Slovensko	2018	✓		135
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Čintamani & podvodník	L		110	Československo	1964			167
•	21:30	Sportovní hala	Lesní jahody	Hi	Maaret Koskinenová	91	Švédsko	1957			93
•	21:45	Reduta 1	Nico, 1988	A		93	Itálie, Belgie	2017	✓	15+	155
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Zahradnictví: Nápadník	L		113	Česká republika, Slovensko, Polsko	2017	✓		169
	22:30	Klub Mír	DJ Jeffology	DP		120					213
	23:00	Respekt stan	Horor Planet Dark IV	OP		30					193
•	23:30	Kino Hvězda	Zmařené mládí	S	Zdeněk Blaha	100	Řecko	2011		15+	111
•	23:59	Reduta 1	Na jezeře (Ep. 1, Ep. 2)	S	Jana Jedličková	118	VB, Austrálie, Nový Zéland	2013	✓	18+	112
•	23:59	Slovácké divadlo	Kolekce oscarových krátkých filmů	P	Petr Horák	96					161
•	23:59	Sportovní hala	Videodivers	S	Jiří Fligl	3	Česká republika	2018			122
•	23:59	Sportovní hala	Záhrobní komando	S	Jiří Fligl	82	USA	1987	✓		122

Út
31
07

Tuesday

A
AČFK uvádí

C
Česko/
Slovensko

DP
Doprovodný
program

Hi
Historie

Ho
Hosté

L
Letní kina

OP
Odborný
program

P
P.S.

S
Současnost

⚠
Veškerý
program včetně
odborného je
veden v českém
jazyce,
případně
tlumočen,
projekce
doprovází
české titulky.